

Sygn. akt VIII C 3630/15

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 maja 2016 r.

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi Wydział VIII Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Katarzyna Nowicka-Michalak

Protokolant: sekr. sąd. Kamila Zientalak

po rozpoznaniu w dniu 17 maja 2016 r. w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa U. Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W.

przeciwko T. P.

o zapłatę

1. oddała powództwo;
2. nie nadaje wyrokowi rygoru natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt VIII C 3630/15

UZASADNIENIE

W dniu 22 września 2015 roku powód (...) (Luxembourg) S.A. z siedzibą w L., reprezentowany przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, wytoczył przeciwko pozwanej T. P. w elektronicznym postępowaniu upominawczym, powództwo o zapłatę kwoty 1.770,91 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 23 września 2015 roku do dnia zapłaty oraz wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu.

W dniu 06 października 2015 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla Łodzi – Widzewa w Łodzi.

Pozwana T. P. nie stawiła się na terminie rozprawy, nie złożyła odpowiedzi na pozew i nie zajęła stanowiska w przedmiocie żądania pozwu.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 26 lipca 2013 roku pozwana T. P. zawarła z (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w P. umowę pożyczki gotówkowej spłacanej w ratach o numerze (...).

(umowa pożyczki –k.7-9)

W dniu 04 sierpnia 2014 roku pomiędzy powodem a (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa w W. została zawarta umowa sprzedaży wierzytelności.

(umowa sprzedaży wierzytelności –k.10)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych powyżej dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, oceniając je jako wiarygodne.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo nie jest zasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

W przedmiotowej sprawie powód nie wykazał, że przysługuje mu wierzytelność w stosunku do pozwanej T. P. wynikająca z zawartej przez nią z (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w P. umowy pożyczki, Powód nie wykazał swej legitymacji czynnej do występowania w przedmiotowym procesie.

Sąd orzekający w przedmiotowej sprawie w pełni podziela stanowisko Sądu Najwyższego, wyrażone w wyroku z dnia 17 grudnia 1996 roku (I CKU 45/96, OSNC 1997/6-7/76), że rzeczą sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, w szczególności jeżeli strona jest reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika (art. 232 k.p.c.). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.).

Na powódzie spoczywał w przedmiotowej sprawie ciężar udowodnienia tego, że przysługuje mu wierzytelność dochodzona niniejszym pozwem, w tym, że została ona nabyta od (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P.. Powód, reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, winien udowodnić, że przysługuje mu legitymacja czynna do występowania w tym procesie.

Z przedstawionych przez powoda dokumentów wynika jedynie zawarcie umowy sprzedaży wierzytelności i to z podmiotem, który nie był stroną umowy pożyczki zawartej z pozwaną. Nie wynika natomiast z żadnego dokumentu, że przedmiotem umowy sprzedaży wierzytelności była również wierzytelność wobec pozwanej T. P..

Z powyższych względów, powództwo w przedmiotowej sprawie musiało podlegać oddaleniu w całości, jako nieudowodnione, gdyż powód nie wykazał swojej legitymacji czynnej.

W przedmiotowej sprawie Sąd wydał wyrok zaoczny, z uwagi na spełnienie przesłanek z art. 339 § 1 k.p.c. i art. 340 k.p.c. Wydanie wyroku zaocznego nie przesądzało jednak o uwzględnieniu powództwa.

Z przepisu art. 339 § 2 k.p.c. wynika bowiem, że sąd przyjmuje za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba, że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa. Przewidziane w przepisie art. 339 § 2 k.p.c. domniemanie prawdziwości twierdzeń powoda zastępuje postępowanie dowodowe tylko wówczas, gdy twierdzenia te nie budzą uzasadnionych wątpliwości. W przedmiotowej sprawie twierdzenia faktyczne powoda budziły jednak uzasadnione wątpliwości Sądu w świetle dokumentów załączonych do pozwu.